

[Aage Fogh.]

tanken med at sige, at jeg spreder oplysning om fæstningsarbejder på Langeland, fordi jeg spørger her i tinget? Tror den højtærede forsvarsminister virkelig, at man kan bygge en fæstning på Langeland, uden at nogen får at vide, at det sker? Bare den radikale folketingsmand ville lade være med at spørge! Har den højtærede minister den opfattelse, så mener jeg til gengæld, at så skal udtrykkene blåøjethed og naivitet have en anden adresse end den, de har fået.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning, ikke for at knytte bemærkninger til det, det ærede medlem hr. Aage Fogh har sagt, men fordi jeg har stillet et spørgsmål til regeringen, nærmere betegnet til statsministeren, og bedt om at få svar på det, inden finanslovdebatten var bragt til afslutning. Nu nærmer det tidspunkt sig, da jeg, hvis jeg skal have mulighed for at knytte nogle bemærkninger til statsministerens svar, må have svaret. Jeg er ikke forvænt med svar, når jeg spørger. Jeg har spurgt den højtærede indenrigs- og boligminister, om det er rigtigt, at der ikke bygges bunkers i udlandet, og hvorfor vi så bygger dem her — oplysninger, som var værdifulde til bedømmelse af forholdene her i Danmark, men oplysninger, jeg ikke har kunnet få. Mit spørgsmål til statsministeren var, om regeringen vil intervenere til fordel for de tre græske parlamentsmedlemmer, som på trods af den græske forfatnings klare bestemmelser stadigvæk sidder arresteret. Intet svar er jo også et svar, og jeg ved ikke, om man kan tage regeringens tavshed som udtryk for, at man finder det i sin orden, at den græske forfatning overtrædes. Jeg kan vel ikke forvente svar fra statsministeren i dag, når han ikke er tilstede, men jeg vil bede regeringens medlemmer om at gøre statsministeren opmærksom på, at jeg har fornyet mit spørgsmål, og jeg håber at få svar i hvert fald på onsdag.

(Kort bemærkning).

Bomholt: Jeg har bedt om ordet for at komme med en berigtigelse. Det forekom mig før, at den højtærede justitsminister nævnte retsplejeudvalget. Ministeren nævnte

straffelovskommissionen. Jeg anser det for at være mest hensigtsmæssigt til slut at henvisne sagen til dette sted, men jeg anmoder alligevel fortsat den højtærede minister om at overveje min henstilling om, at der findes en eller anden form for henvendelse til det juridiske fakultet.

Rager: Jeg vil begynde med at takke den højtærede forsvarsminister for det svar, jeg fik på min henvendelse angående mulighederne for en trafikvej for fodgængere og cyklister over spærredæmningen mellem Vestamager og Sydhavnen; det er skydebanernes tilstedeværelse, der i øjeblikket forhindrer en sådan. Ministeren erklærede, at i løbet af et par år var disse skydebaner væk, men han tilsagde endvidere, at man i løbet af det kommende forår ville ophøre med at bruge dem på en måde, som forhindrede færdslen. Det er jeg udmærket tilfreds med, og det takker jeg for. Det er en forsinkelse på 9 år!

Ministeren gjorde forskellige bemærkninger angående denne forsinkelse. Jeg forstod, at det ikke altsammen sorterede under forsvarsministeriet, der var også noget under ministeriet for offentlige arbejder. Jeg havde også efterlyst en udtalelse af finansministeren om emnet, fordi finansministeriet efter loven er med til at overtage det distrikt, hvor skydebanerne ligger. Finansministeren har ikke svaret på det, det kommer jeg tilbage til om lidt, men ministeren for offentlige arbejder var altså også med. Jeg må sige, at det beviser jo, at der må være et mangelfuldt samarbejde om sager, der sorterer under forskellige ministerier, for selvom jeg delvis kan anerkende de motiveringer, som den højtærede forsvarsminister fremsatte, og som jeg takker for at han har skaffet tilveje, så viser det dog en meget dårlig fremgangsmåde for samarbejdet ministerier imellem. Nu ser jeg, at blandt de ministre, der er tilstede i øjeblikket, er den højtærede arbejds- og socialminister. Det ministerium derovre har sikkert også været med, for det var jo beskæftigelsesarbejder, så der har også nok været nogen forsinkelse fra det ministerium. Det er nu mange år gammelt, men det tjener som et udmærket typisk eksempel på, hvorfor meget offentligt arbejde bliver så dyrt; det er nemlig, når man smøler med det, når der